

ODŁOŻYĆ SIĘ (5) *vb pf*

się (4), się (1).

Oba o jasne.

inf odłożyć się (2). ◇ [*fut 1 sg* odłożę się.] ◇ *praet 3 sg f* odłożyła się (1). ◇ *3 pl subst* odłożyły się (1). ◇ *plusq 3 sg n* odłożyło się było (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. odłożyć.

1. Odzwyczaić się, wyzbyć się czegoś; amovere, exolescere *Mącz* (2) :

odłożyć się czego (1): *Odium invidiam, metum, cupiditatesque omnes amovere, Odłożyć się tych rzeczy. Mącz 234b.*

[*cum inf: Wątrobk z mientuflá ieść się nie odłożę. BielawMysł F2v.*]

Przen [czemu] (1) : *Aetas tua ab ea patienda exoleverat, Twoye látá yuż się temu odłożyły/ nie miałeś tego ná twe látá cierpieć. Mącz 262a.*

2. W funkcji biernej: Zostać przełożonym na inny termin (3) :

odłożyć się do kiedy (1): *iedno widząc/ iż się czas onego dnia skrócił/ rozkazałem prosić/ áby się tá rzecz do záiutrká odłożyć mogła. NiemObr 24.*

odłożyć się z czego (1): *iákó się to tu było wśzyftko odłożyło z Séymu Wárszawfkiégo/ y nie odpráwiło się tu. SarnStat 400.*

odłożyć się na co [= na kiedy] (1): *około których listów ná przelżłym Séymie Wárszawfkim przy Rewiziiéy nieiáka różnicá byłá/ y tu się ná ten Séym odłożyłá SarnStat 94.*

Synonimy: 1. oduczyć się, odwyknąć, odzwyczaić się; 2. odwlec się.

Formacje współrdzenne cf ŁOŻYĆ.

Cf ODŁOŻENIE, ODŁOŻONY